

Gleberites Skuld. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har Ret i hele det Grundlag, han har lagt under sin Dagsorden, og jeg opfordrer det høje Ting til at forkaste den.

Ordføreren (H. Nielsen): Jeg fraraader at vedtage den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfreds (Tauber). Det forekommer mig, at det er i Grunden en mærkelig Opfattelse, han gør gældende her nu, som vi slet ikke have hørt Tale om ved Behandlingen af de Sager tidligere. Det samme ærede Medlem gjorde en Anthyding ved 2den Behandling, men da blev han ogsaa gjort opmærksom paa, at de Betæneligheder, han nu nævner, har han ikke søgt tidligere, skønt han har haft god Lejlighed til det som Udvalgsmedlem. Jeg gjorde opmærksom paa det straks ved 2den Behandling, at det, her foreligger, var, som det kom frem og blev behandlet af Flertallet, en ren og stærk lille Stump Lønningslov og stillede det saa klart og bestemt op, som jeg kunde, at det maatte man vide, og desuagtet, eller paa Grundlag af dette, blev vor Indstilling vedtaget med stor Samstemmighed, skønt den samme Tante var fremme den Gang. Derfor ser jeg ikke nogen som helst Grund for Tinget til at fravige sin en Gang tagne Bestemmelse, saa meget mere, som det er sikkert nok, at naar man ikke principielt fastholder det, at en Omorganisation al Tid skal følges med en Lønningslov — og det anser jeg efter 2den Behandling for et overbundet Standpunkt — er der ikke særlig Grund til at lade det ligge, som alle ere klar over, som vi se, hvor langt rækker, og som vi ere sikre paa vil gøre godt, medens derimod den anden Lov, der skulde knyttes sammen med denne, langt fra — skønt jeg ogsaa ønsker den fremmet — er bragt saaledes frem og udført i sine Enkeltheder, at man kan være sikker paa, den ikke gør Forstyrrelse, som jeg udtalte ved 2den Behandling. Jeg vil derfor meget fraraade, ikke alene nu men ogsaa for Fremtiden, at vi paa den Maade knytte Lovforslag, som i og for sig ikke have noget med hinanden at gøre, uden det, at de hedde Lønningslove, saaledes sammen, at den ene skulde være afhængig af den anden. Jeg anbefaler derfor at forkaste Dagsordenen og saa gaa videre til Afstemning over selve Lovforslaget.

Berg: Jeg har ikke forstaaet de hidtil førte Forhandlinger og Forslag saaledes, at den ærede Ordfører enten gennem sin Betænkning eller sin mundtlige Forhandling har givet os noget Indtryk af Klarhed over

det, her foreligger — tværtimod. Jeg kommer nærmere til det. Jeg stemmer for den foreslaaede Dagsorden af den Grund først, som den ærede Forslagsstiller har foreslaaet. Jeg er enig i den Betragtning, at de Statsseminariet, som man nu vil have, bør være udrustede med Lærerkrafter i Lighed med de lærde Stoler baade hvad Rektorer og Lærere angaar, og at Lønningerne bør være tilsvarende. Det er jeg enig i, men jeg er ikke enig i, at vi absolut omsatte hele Bestanden af Lærerne ind under denne Lov, fordi der ikke kræves de Kvalifikationer af dem ved deres Ansettelse, som der bør kræves af dem efter den nye Lønningslov eller den nye Ordning, altsaa ikke det samme som for Lærere ved Latinskolen. Den Lov, som her foreligger, selv blot som Lønningslov, er ikke klar med den ærede Ordførers Tilladelse, men trænger til nærmere Overvejelse. Den højtærede Minister har loyalt løftet Fligen af Såret d. v. s. Tæppet, som den ærede Ordfører holdt ned for Scenen. Jeg skal tillade mig at rulle Tæppet helt op. Den ærede Ordfører foreslaar et Antal Lærere ved disse Stoler, som er ufornødent for Udførelsen af Arbejdet, og han foreslaar de 4 kongelige ansatte forøgede med 400 pCt. til 16. Den højtærede Minister sagde i sin første Udtalelse i Dag, at han vilde ikke finde sig i, at man satte Antallet af de kongelige ansatte Lærere ned. Det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar han opfatter Mindretallet saaledes, at det vil sætte Tallet ned — nej, Mindretallet sætter de kongelige ansatte Læreres Tal op fra 4—12 altsaa 200 pCt.s Forøgelse. Forstøllen er, om vi skulle gaa fra 4 til 16 eller fra 4 til 12, og det forekommer mig, at hvor kongelige end Tiderne ere, og hvor ministerielle de end ere, er det en god Mundsuld paa en Gang at tage 12 kongelig ansatte, hvor der før kun er 4. Men ikke nok dermed. Hvad skulle vi med de 16? Som det nu er ganet fra Haanden, er det en anden Sag. Ministeren hævdede, at han havde ikke saa meget mod, at den Bestemmelse blev optaget i Loven ifølge det gamle Afsnit, som Ordføreren nu har foreslaaet, at de ere pligtige til at undervise 30 Timer, for det har ikke særlig bindende Betydning. Ministeren har Ret. Naar De tage de 4 Seminarier De vil opretholde med 12 Klasser, og det højeste Tal er 36 Timer, saa saa de 432 Timer egentlig. Naar de have 4 Forstandere, som, da de have Hjælp til Kapellan, maa betragtes som havende Tiden til deres Raadighed for Stolen, og 16 Lærere, saa saa de 24 Timer om Ugen til 16 Lærere, det er 384, og saa saa de 12 Timer egentlig